

Konventionen skal ses som et led i de Forenede Nationers grundlæggende arbejde for folkerettens udvikling og kodifikation. Konventionen udbygger den allerede eksisterende Wienerkonvention om traktatretten fra 1969, der alene tager sigte på traktatforholdet mellem stater, og som Danmark med Folketingets tilslutning ratificerede den 1. juni 1976.

Spørgsmål 3:

Hvilken selvbestemmelse afgiver Danmark ved at tiltræde konventionen?

Svar:

Ingen.

Spørgsmål 4:

Ad artikel 9

Når en traktattekst er vedtaget med to tredjedeles flertal, jf. art. 9, stk. 2, vil Danmark så være bundet af traktaten, når Danmark er medlem af en international organisation, som er medunderskriver af traktatteksten?

Svar:

Nej. Art. 9 vedrører alene vedtagelse af en traktatteksts indhold i forbindelse med forhandlinger herom. Når teksten er vedtaget, kan de stater (og organisationer), som ønsker det, undertegne traktaten og enten i forbindelse hermed eller ved en efterfølgende ratifikation eller godkendelse udtrykke deres samtykke til at være bundet af traktaten. En stat (eller organisation) kan, hvis traktaten åbner mulighed herfor, også blive bundet ved en senere tiltrædelse af traktaten.

Spørgsmål 5:

Af hvilke årsager har Frankrig og USA ikke ratificeret traktaten endnu?

Svar:

Frankrig:

Konventionen om traktatretten mellem stater og internationale organisationer eller mellem disse indbyrdes indeholder to artikler, art. 53 og 64, der er funderet på den antagelse – jus cogens-princippet – at der eksisterer en international retsorden med præceptive (ufravigelige) regler. Efter denne opfattelse kan bilaterale aftaler kendes ugyldige eller delvis miste deres

retskraft, såfremt de er i strid med denne naturlige internationale retsorden. Hermed skal forstås, at en bilateral aftale mellem f.eks. Frankrig og Danmark kan være i strid med de folkeretlige regler uden for selve traktaten, der kan karakteriseres som jus cogens. I den juridiske teori råder der generelt stor uenighed om, hvilke folkeretlige regler der kan karakteriseres som jus cogens.

Frankrig anerkender ikke jus cogens-princippet og undlader derfor konsekvent at ratificere traktater, hvori bestemmelser af ovennævnte art indgår. Som følge af dette ønsker Frankrig ikke at ratificere den her foreliggende konvention, ligesom man heller ikke har ratificeret Wienerkonventionen om traktatretten mellem stater fra 1969.

Der er fra dansk side ikke tilsvarende reservationer over for jus cogens-princippet.

USA:

USA har undertegnet konventionen om traktatretten mellem stater og internationale organisationer eller mellem disse indbyrdes, men har endnu ikke ratificeret. Det er af det amerikanske udenrigsministerium, State Department, oplyst, at den manglende ratifikation udelukkende er begrundet af interne politiske årsager og ikke, at der er forbehold over for konventionen. Tværtimod har den amerikanske administration brugt konventionens bestemmelser i forhold til de i Washington baserede internationale organisationer, og man har endvidere anbefalet andre internationale organisationer at tilslutte sig konventionen og anvende dens bestemmelser.

Konventionen er endnu ikke forelagt Senatet, idet Wienerkonventionen om traktatretten (mellem stater) fra 1969, der blev forelagt Senatet første gang i 1970, endnu ikke er færdigbehandlet. En række senatorer havde på det tidspunkt på baggrund af Vietnamkrigen forbehold over for en enkelt bestemmelse i konventionen, art. 46, der vedrører interne retsregler for kompetence til traktatindgåelse. Den videre ratifikationsproces blev herefter sat i stå på grund af uenighed mellem Senatet og administrationen. Wienerkonventionen om traktatretten fra 1969 blev på ny taget op i Senatet i 1986, men ratifikationsprocessen blev denne gang standset på baggrund af modstand fra senator Helms. Konventionen er for tiden ikke